

Eriävä mielipide rakennus- ja ympäristölautakunnan päätökseen 20.10.2021 § 168

Vahingonkorvauslaki (412/1974)

1 luku 1 §: Joka tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttaa toiselle vahingon, on velvollinen korvaamaan sen.

3 luku 2 §: Julkisyhteisö on velvollinen korvaamaan julkista valtaa käytettäessä **virheen tai laiminlyönnin** johdosta aiheutuneen vahingon. Edellä säädetty vastuu yhteisöllä on **kuitenkin vain, milloin** toimen tai tehtävän suorittamiselle sen laatu ja tarkoitus huomioon ottaen kohtuudella **asetettavia vaatimuksia ei ole noudatettu**.

Oikeusministeriön selvityksen (59/2010) julkisyhteisön vahingonkorvausvastuusta mukaan julkisen vallan käytössä virheen tai laiminlyönnin on oltava **tavanomaista vakavampi**, ennen kuin korvausvastuu syntyy. Tuottamukseen perustuvan korvausvastuun syntyminen edellyttää, että vahinkoa aiheuttanut toiminta poikkeaa siitä, mitä on pidettävä **huolellisena** määrätyssä tilanteessa. Tuottamuksen aste määräytyy sen perusteella, missä määrin vahingonaiheuttaja on **laiminlyönyt** sen **huolellisuuden noudattamisen**, jota tällaisessa asemassa olevalta voidaan vaatia.

Vahingonkorvausvaatimukseen johtaneisiin ympäristöpäällikön tai rakennus- ja ympäristölautakunnan päätöksiin ei sisälly tahallisuutta taikka tuottamuksellisuutta. Viranomaistoimien suorittamiseen asettuja vaatimuksia on noudatettu vähintäänkin kohtuudella. Ympäristöpäällikön ja lautakunnan päätökset on tehty erityisen huolellisesti. Koska käsiteltävänä ollut asia ei ole ollut selkeä tai yksiselitteinen, lupatarveharkintavaiheessa on kuultu yhteistyöviranomaisia / asiantuntijoita hyvin laajasti. Asian ratkaisemisesta **ei ole edelleenkään olemassa valtakunnallisesti vakiintunutta käytäntöä**.

Ympäristötarkastaja on keskeyttänyt vahingonkorvausvaatimukseen johtaneen toiminnan 27.9.2018 ja maa-aines ja ympäristöluvat on myönnetty 28.11.2018. **Kahden kuukauden viivytyksestä** ei ole aiheutunut sellaista kohtuutonta haittaa, joka aiheuttaisi vahingonkorvausvastuun ottaen huomioon, että vahingonkorvausvaatimuksen esittäjä on aloittanut rakentamishankkeensa jo vuonna 2014. Vahingonkorvausvaatimuksen esittäjä on itse viivyttänyt käsittelyä kuukausia jättämättä antamatta pyydettyjä lisätietoja viranomaiselle. Hallinto-oikeuksien käsittelyaikatauluun ei ole kunnan lupaviranomaisen mahdollista vaikuttaa.

Vahingonkorvausvaatimukseen ei ole liitetty kirjallisia sopimuksia eri urakoitsijoiden kanssa, joita esitetään todisteina hävityistä tuloista. Savonlinnan ympäristönsuojeluviranomainen ei voi vaikuttaa siihen, miten yritykset hinnoittelevat tarjoamansa toiminnan. Nämä eivät ole perusteita vahingonkorvauksille. Lopulta työn suoritti vahingonkorvausvaatimuksen esittäjän oma yritys, joka luonnollisesti voi halutessaan hinnoitella itsensä miten kalliiksi hyvänsä.

Vahingonkorvausvaatimus on em. perustein perusteeton ja lautakunnan päätös näin ollen lainvastainen.

Heidi Käyhkö, vs. ympäristöpäällikkö

